

○ autorima

Branko BARBIĆ. Osnovnu školu pohađao je u Ščitovu Polju i Gromiljaku kraj Kiseljaka (1961.), a srednju u Dubrovniku (1965.). Diplomirao je na Visokoj bogoslovnoj školi u Đakovu (1969.), a potom teologiju na Pontificia Universita Urbaniana u Rimu (1973.), odgojne znanosti na Pontificia Universita Salesiana u Rimu (1977.) te političke znanosti na Sveučilištu u Melbourneu (1989.). Svećeničke dužnosti obavljao je u Rimu (1973.—1980.), a potom je bio kapelan u tri njemačke župe (Rain na rijeci Lech, Bayerdilling, Staudheim) te u hrvatskoj katoličkoj misiji Sunshine, gdje je napustio svećenički poziv. Predavao je hrvatski jezik u srednjoj školi u Melbourneu te talijanski, vjerski odgoj i biblijski studij na De la Salle Collegeu u Melbourneu. Radio je kao socijalni radnik u više australskih državnih institucija. Bio je aktivan u političkom, obrazovnom i društvenom životu hrvatskog iseljništva: član je HNV-a od 1970., Hrvatskoga saveza Uzdаница — Hrvatska mladež/Melbourne, Hrvatskog društva učitelja od 1982., predsjednik i tajnik Hrvatskog međudruštvenog odbora savezne države Viktorije. Zalagao se za priznanje hrvatskog jezika u Australiji. Jedan je od osnivača lista *Hrvatski vjesnik* (Melbourne 1982.), a surađivao je i u *Novoj Hrvatskoj*. Suosnivač je HDZ-a u Australiji. U Zagreb se vratio 1991., gdje je radio u Hini, zatim kao savjetnik predsjednika Sabora te kao koordinator za Srednju Bosnu pri HVO-u. Nakon Domovinskog rata bio je savjetnik u saborskom odboru za zaštitu okoliša i prostornog uređenja, a od 2010. tajnik je saborskog odbora za Hrvate izvan RH. Nositelj je više odličja za svoj rad u iseljništvu.

Gojko BORIĆ (Podgora, 1932.). Pučku školu pohađao u Podgori. Krajem 1943. godine s roditeljima preko Italije bježi u El Shatt (Egipat). Nakon rata školuje se u Makarskoj, Zagrebu i Splitu gdje je završio Srednju tehničku školu. S istomišljenicima je pokušao pokrenuti oporbeni časopis *Kritika*, što je onemogućila UDBA. Zbog prijetnji uhićenjem, 1954. godine s četvoricom prijatelja bježi u Graz, gdje dobiva politički azil. Odmah je uspostavio vezu s književnikom Vinkom Nikolićem i u *Hrvatskoj reviji* počeo objavljivati književne kritike i osvrte. Kasnije je pisao i političke raščlambe. Nakon kratkog boravka u Španjolskoj, pozivaju ga u Köln gdje narednih 35 godina na RTV-postaji Deutsche Welle radi, a pred kraj službovanja i uređuje, emisije na hrvatskom jeziku. Suosnivač je i suradnik časopisa *Nova Hrvatska* i *Poruka slobodne Hrvatske* u Londonu. Bio je prvi Hrvat koji je objavio članak u časopisu istočnoeuropskih intelektualaca u egzilu *Kontinent*. Bio je suosnivač časopisa na njemačkom jeziku *Kroatische Berichte* i suradnik revije na španjolskom jeziku *Studia Croatica*. Sudjelovao je na Skupu hrvatskih intelektualaca u izbjeglištvu u Švicarskoj te na simpoziju o Dalmaciji u Bonnu. Nakon prvih slobodnih izbora u Hrvatskoj povremeno se vraća u domovinu. Suraduje u *Vjesniku*; dopisnik je *Slobodne Dalmacije* iz Bonna, u kojoj piše kolumnu

«S inozemnog vidikovca», čiji su izabrani dijelovi objavljeni u istoimenoj knjizi (Erasmus, Zagreb, 1995.). Bio je suradnik u zborniku Alide Bremer *Jugoslavische (Sch)erben* (Fibre Verlag, Münster, 1993.). Svoja sjećanja objavio je u knjizi *Hrvat izvan domovine* (Naklada Pavičić, Zagreb, 2007.). Bio je stalni suradnik *Vijenca*, *Hrvatske revije*, *Mosta/The Bridge* i *Fokusa*; redovito piše za *Hrvatski list*. Uredio je zbornik radova hrvatskih povjesničara i publicista *Kroatischer Unabhängigkeitskampf: berechtigt und gerecht* usmjeren protiv pamfleta njemačkog novinara Ulricha Schillera *Deutschland und seine Kroaten*.

Lidija CVIKIĆ (Osijek, 1975.). Diplomirala je hrvatski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu te doktorirala iz područja filologije. Od 2001. do 2011. godine radila je kao znanstvena novakinja na projektima s temom hrvatskoga kao inoga jezika na Odsjeku za kroatistiku. Od 2011. godine docentica je na Učiteljskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Njezin znanstveni interes usmjeren je na usvajanje hrvatskoga kao drugoga, stranoga i nasljednoga jezika s posebnim naglaskom na usvajanje morfologije i rječnika. O navedenim je temama objavila četrdesetak radova te sudjelovala na brojnim skupovima u zemlji i inozemstvu. Suradnica je na više domaćih i inozemnih projekata, a hrvatski kao J2 predavala je u SAD-u i Zagrebu. Jedan je od autora online tečaja hrvatskoga kao inoga jezika HiT-1.

Jasna ČAPO. Diplomirala je etnologiju i francuski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu te kulturu antropologiju i demografiju na kalifornijskom sveučilištu u Berkeleyju. Znanstvena je savjetnica u Institutu za etnologiju i folkloristiku u Zagrebu. Dobitnica stipendija francuske i austrijske vlade te Humboldtove stipendije za istraživanje hrvatske ekonomske migracije u Njemačkoj. Održala je pojedinačna pozvana predavanja na nizu stranih sveučilišta; bila je gostujuća profesorica na sveučilištima u Beču, Ljubljani, Aix-en-Provenceu i Toulouseu; predaje na tri poslijediplomska studija u Zagrebu i Dubrovniku. Recentne teme njezina interesa su hrvatski identitet u domovinskom i iseljenom kontekstu te prisilne migracije. Autorica je knjige izbjegličke tematike *Strangers either way* (Berghahn Books, New York, 2007., 2011. paperback), suurednica zbornika *Co-Ethnic Migrations Compared* (Sagner Verlag, München, 2010.), suurednica zbornika *Mjesto, nemjesto. Interdisciplinarna promišljanja prostora i kulture* (Institut za etnologiju i folkloristiku, Zagreb, 2011.), suurednica posebnoga broja časopisa *Ethnologie française* posvećenoga hrvatskoj etnologiji: *Croatie. Hybridations et résistances* (br. 2, 2013.) te zbornika *Didov san. Transgranična iskustva hrvatskih iseljenika* (Institut za etnologiju i folkloristiku i Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb, 2014.).

Ivan ČIZMIĆ (1934.). Zaslužni znanstvenik u mirovini, bio je zaposlen u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar. Glavno je područje njegova rada povijest hrvatskog odseljenništva. Objavio je više knjiga i brojne znanstvene i stručne radove o različitim razdobljima i aspektima hrvatske odselidbe te o hrvatskim odseljeničkim zajednicama. Nezaobilazan je autoritet u istraživanju hrvatskog odseljenništva.

Marica ČUNČIĆ. Godine 1987. doktorirala je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a od 1997. godine radi u Staroslavenskom institutu. Kao dobitnica Fulbrightove stipendije 1985. godine predavala je hrvatski jezik na Sveučilištu Indiana u Bloomingtonu (1985.—1986.) i Sveučilištu u Pittsburghu (1986.—1988.). U Kanadi je bila gošća i vanjska suradnica Papinskoga instituta za srednji vijek u Torontu (1988.—1991.) i glavna urednica hrvatskoga časopisa *Gaudeamus, Association of alumni and*

○ autorima

friends of Croatian Universities na engleskome jeziku (1992.—1996.). Predavala je hrvatsku književnost na Sveučilištu McMaster u Hamiltonu (1992.) te inicirala i predavala hrvatski jezik i kulturu na Sheridan Collegeu (1994.—1996.). Bila je voditeljica ljetnoga programa hrvatske škole u Norvalu (1989.), profesorica u hrvatskoj katoličkoj srednjoj školi u Oakvilleu (1990.—1996.) te profesorica i zamjenica ravnatelja hrvatskoga i poljskoga programa u katoličkoj školi u Torontu (1992.—1996.). Napisala je udžbenik *Hrvatska književnost* (Brampton, 1992.) za hrvatske srednje škole. Od 2005. godine ravnateljica je Staroslavenskog instituta i urednica računalnih programa u digitalizaciji institutske građe, a od 2008. godine glavna je i odgovorna urednica institutskog međunarodnog znanstvenog časopisa *Slovo*. Autorica je niza znanstvenih i stručnih djela. Nekoliko semestara predavala je na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove Sveučilišta u Zagrebu, bila urednica i voditeljica kontakt-emisija na Hrvatskom katoličkom radiju i Radio Mariji, gostovala je u radijskim i televizijskim emisijama te držala brojna predavanja u Hrvatskoj i inozemstvu, uključujući i Sveučilište Harvard.

Marina DEUR (1967., São Paulo, Brazil). U São Paulu završila je osnovno i srednjoškolsko obrazovanje te diplomirala i stekla zvanje diplomiranog inženjera biologije — smjer ekologija i profesora biologije (1989.). U studenom 1990. godine doselila se u Zagreb. Po završetku studija prvo radno iskustvo stekla je u Brazilu, u Centru za nadzor okoliša pri brazilskom državnom centru za istraživanja u poljoprivredi EMBRAPA. Nakon dolaska u Hrvatsku, zaposlila se u Poljoprivrednom centru Hrvatske na poslovima organizacije poljoprivredne savjetodavne službe. U srpnju 1994. primljena je u Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva Republike Hrvatske, Sektor savjetodavne poljoprivredne službe, a 1995. godine prešla je u Sektor razvoja i međunarodne suradnje u istom Ministarstvu kao viša stručna savjetnica u Odjelu međunarodne suradnje. Od svibnja 2008. godine voditeljica je Odsjeka za multilateralnu suradnju pri Odjelu međunarodne suradnje u Upravi za poljoprivrednu politiku i međunarodnu suradnju u Ministarstvu poljoprivrede, ribarstva i ruralnog razvoja Republike Hrvatske. Magistrirala je na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu međunarodne odnose i nacionalnu sigurnost. Od 1992. godine je lektorica — vanjska suradnica na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, Odsjeku za romanistiku — portugalski jezik. Tijekom Domovinskog rata bila je dopisnica brazilskog radija Nova Eldorada AM. Odlikovana je Redom hrvatskog pletera Republike Hrvatske.

Tomislav ĐURASOVIĆ. Završio je Fakultet vanjske trgovine i turizma u Dubrovniku. Za vrijeme Hrvatskoga proljeća bio je član predsjedništva Studentskog odbora u Dubrovniku i Amnesty Internationala, zbog čega je uhićen i suđen. Od 1972. godine živio je u Njemačkoj kao politički izbjeglica. Studirao je ekonomske i informatičke znanosti u Münchenu i Kielu te, kasnije, studij menadžmenta za kakvoću. Diplomirao je radom *Gospodarenje, informatika i sustavi kakvoće*. Bio je član više hrvatskih političkih udruga u izbjeglištvu, prvi generalni opunomoćenik Hrvatskoga narodnog vijeća za Njemačku i, do prelaska u uredništvo *Hrvatskog lista*, glavni urednik lista *Odjek*. Od 1990. godine, odlukama skupština općina, izabran je za glavnog opunomoćenika općina Dubrovnik i Ravno za cijelo njemačko govorno područje. Utemeljitelj je i prvi predsjednik Hrvatskog gospodarskog saveza u Njemačkoj, od 1992. godine član Upravnog odbora Društva hrvatskih intelektualaca u Bavarskoj, a od 1997. godine i njegov dopredsjednik. Radi kao samostalni stručni savjetnik na području ekonomske informatike i sustava kakvoće. Autor je knjige *Svjedok olovnih vremena*.

Gordan GRLIĆ RADMAN (Prisoje, BiH, 1958.). Radi u Ministarstvu vanjskih poslova i europskih integracija; stalni je predstavnik Republike Hrvatske u Dunavskoj komisiji u Budimpešti. Nakon završetka studija i stjecanja zvanja dipl. ing. agr. oec. (1982.) živi i radi u Švicarskoj gdje se stručno usavršava. U Hrvatsku se vraća 1991. godine na mjesto poslovnog tajnika Medicinskog fakulteta u Zagrebu, a potom, kao djelatnik Ministarstva vanjskih poslova (1992.), ponovno odlazi u Švicarsku sa zadaćom ustrojavanja hrvatske diplomatsko-konzularne mreže (Bern, Ženeva, Zürich). Do tog vremena sudjelovao je i u koordinaciji humanitarne pomoći u Sanitetskom stožeru RH i Uredu za izbjeglice i prognanike Vlade RH, a bio je i član dviju vladinih delegacija (1991.). Nakon Švicarske, diplomatsko iskustvo stjecao je u hrvatskim veleposlanstvima u Sofiji i Budimpešti. U statusu veleposlanika obnašao je i dužnost tajnika Ministarstva vanjskih poslova RH (1999.—2000.). Višekratno je bio izaslanik premijera na međunarodnim konferencijama. Na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu magistrira (2002.) radom *Švicarska i njena neutralnost* i doktorira (2007.) disertacijom *Neutralnost i nova europska sigurnosna arhitektura*. Objavio je više radova u časopisima s međunarodnom recenzijom te sudjelovao na znanstvenim skupovima u zemlji i inozemstvu. Autor je knjige *Neutralnost i nova europska sigurnost* (Golden marketing, Zagreb, 2009.). Povremeno je predavao na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu i Policijskoj akademiji. Tijekom 2006. i 2007. godine u Stuttgartu držao je više predavanja na temu *Kroatien auf dem Weg in die EU*. Stalni je predavač na Visokoj školi međunarodnih odnosa i diplomacije i na Diplomatskoj akademiji MVPEI-a. Član je Centra za međunarodne studije gdje obnaša dužnost generalnog direktora. Kao član UO Atlantskog vijeća Hrvatske sudjelovao je na međunarodnim konferencijama u inozemstvu te, u suradnji s Veleposlanstvom SAD-a, na javnim tribinama s ciljem realizacije projekta informiranja i edukacije hrvatskih građana o koristima i obvezama članstva Republike Hrvatske u NATO-u. Izabran u znanstveno zvanje znanstvenog suradnika.

Jadranka GVOZDANOVIĆ (Zagreb, 1947.). Pohađala je studij rusistike i anglistike na Sveučilištu u Zagrebu (1965.—1966.) i studij slavistike i opće lingvistike na Sveučilištu u Amsterdamu (1966.—1970.) gdje je 1979. stekla doktorat iz područja slavistike i fonetike. U Amsterdamu je radila kao asistentica, a potom i kao docentica (1970.—1997.). Za to vrijeme bila je članica komisije za znanstvene projekte pri nadležnom ministarstvu te članica publikacijske komisije Societas Linguistica Europaea. U zvanje redovnog profesora izabrana je 1997. u Njemačkoj, gdje je do 2003. godine radila kao redovna profesorica slavenskog jezikoslovlja na Sveučilištu u Mannheimu te bila druga glasnogovornica DFG-ove istraživačke grupe Jezična varijacija kao komunikativna praksa: formalni i funkcionalni parametri. U razdoblju od 2000. do 2003. godine bila je dekanica Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Mannheimu, a potom i redovna profesorica slavenske filologije na Sveučilištu u Heidelbergu te pročelnica Katedre za slavistiku. Od 1. rujna 2008. godine prodekanica je Fakulteta za moderne jezike i književnosti Sveučilišta u Heidelbergu i pročelnica Instituta za slavistiku pri istom Sveučilištu, a od 2011. godine članica odbora za pitanja ravnopravnosti u znanosti LERU-a (League of European Research Universities). Dobitnica je nagrade Američkog udruženja predavača slavenskih i istočnoeuropskih jezika (American Association of Teachers of Slavic and East European Languages) za najbolju knjigu iz slavenske lingvistike 2010. godine (*Celtic and Slavic and the Great Migrations. Reconstructing Linguistic Prehistory*, Heidelberg, 2009.).

○ autorima

- Caroline HORNSTEIN TOMIĆ.** Magistrirala je kulturalnu antropologiju i doktorirala sociologiju na Sveučilištu Goethe u Frankfurtu na Majni. Viša je znanstvena suradnica u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar u Zagrebu i docentica na Katedri za antropologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. U svojoj prvoj knjizi, objavljenoj 1995., bavila se drugom generacijom migranata, politikom naturalizacije u Njemačkoj i politikama europskih država u području državljanstva (*Das Dilemma der Einbürgerung/The Dilemma of Naturalization*, Leske + Budrich, Opladen). U drugoj knjizi, za koju je istraživanje provela na Sveučilištu MIT u Cambridgeu u SAD-u, bavila se kulturnim i antropološkim diskursima reprezentacije, identiteta i produkcije znanja (*Grenzgänger. Probleme interkultureller Verständigung / Bordercrossers. Problems of intercultural understanding*, Stroemfeld/Nexus, Frankfurt/Main, 2003.). Suurednica je zbornika *Didov san. Transgranična iskustva hrvatskih iseljenika* (Institut za etnologiju i folkloristiku i Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb, 2014.). Godine 2000. pristupila je zakladi Konrad Adenauer Stiftung na čelu čijeg je ureda u Bosni i Hercegovini bila od 2001. do 2005. godine. Njeni su znanstveni interesi povratne migracije, dinamika *brain drain/gain* i njihov utjecaj na procese socijalne i kulturne transformacije.
- Ivan HRSTIĆ** (Makarska, 1984.). Diplomirao je povijest i sociologiju na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu (2007.), gdje je i doktorirao na temu *Društveni razvoj Makarske od 1918. do 1929.* (2013.). Od 2008. godine zaposlen je u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar kao znanstveni novak. Sudjelovao je u provedbi više znanstvenih projekata, izlagao je na nekoliko međunarodnih i domaćih znanstvenih skupova te je autor više znanstvenih članaka. Poseban interes pokazuje za istraživanje povijesti hrvatskog iseljeničtva te društvene povijesti Hrvatske u razdoblju između dvaju svjetskih ratova.
- Ana JURA** (Zagreb, 1984.). Osnovnu školu i gimnaziju završila je u Zagrebu. Godine 2003. upisala je studij povijesti i kroatologije na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu, gdje je diplomirala 2009. godine. U siječnju 2010. godine upisuje poslijediplomski doktorski studij povijesti na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu. Od lipnja 2009. godine surađuje kao vanjski suradnik na projektu *Leksikon hrvatskog iseljeničtva i manjina* Instituta društvenih znanosti Ivo Pilar i Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža. Kao vanjski suradnik Hrvatskog instituta za povijest surađuje u ispravci baze Poimejnični popis žrtava u sklopu projekta *Ljudski gubici u Drugom svjetskom ratu i poraću*. Područje njezina znanstvenog interesa je hrvatska društvena povijest nakon Drugog svjetskog rata.
- Katica JURČEVIĆ** (Tomislavgrad, 1966.). Znanstvena suradnica u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar u Zagrebu. Diplomirala je na Sveučilištu Bremen u Njemačkoj, gdje je i magistrirala. Završila je i jednogodišnji studij lingvistike i književnosti na Sveučilištu Essex u Colchesteru u Engleskoj. Doktorirala je (2007.) na polju sociologije migracija i socijalne povijesti na Sveučilištu Bremen disertacijom *Hrvatsko useljavanje u Saveznu Republiku Njemačku — istraživanje s posebnim naglaskom na fenomene i probleme akulturacije i integracije*. Od 1995. do 1997. godine vodila je program istraživanja hrvatskih iseljenika u Kanadi, a potom se 1997. zaposlila kao istraživačica u Institutu za migracijska istraživanja i interkulturalne studije Sveučilišta u Osnabrücku, gdje je provodila istraživanje o hrvatskim iseljenicima u europskim zemljama. Autorica je knjige *Stari kraj i novi svijet: migracije hrvatskih iseljenika i akulturacija u SAD-u 1880.—1940.* (Grafički zavod Hrvatske, Zagreb, 2010.) te suurednica zbornika *Didov san*.

Transgranična iskustva hrvatskih iseljenika (Institut za etnologiju i folkloristiku i Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb, 2014.).

Lada KANAJET ŠIMIĆ (Zagreb, 1966.). Predavala je hrvatski jezik u jednoj zagrebačkoj osnovnoj školi (1991.—1997.); od 1997. godine radi u Hrvatskoj matici iseljenika kao savjetnica za školstvo i voditeljica škola hrvatskoga jezika i kulture, a od 2007. rukovoditeljica je Odjela za školstvo, znanost i šport. Osmislila je i sa stručnim timom realizirala projekte vezane uz učenje hrvatskog kao nasljednog jezika, od kojih su najznačajniji: radionice hrvatskoga jezika i kulture Hrvatski dani za djecu, mladež, učitelje i roditelje; mrežna stranica hrID — Hrvatski izvan domovine te internetski tečaj hrvatskoga jezika HIT-1. Sudjelovala je na znanstvenim skupovima o hrvatskom kao drugom i stranom jeziku (HIDIS), okruglim stolovima o hrvatskim studijima u svijetu, stručnim savjetovanjima za lektore inojezičnoga hrvatskoga i dr.

Vesna KUKAVICA. Godine 1985. diplomirala je komparativnu književnost i fonetiku na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Tri godine radila je kao novinarka na Omladinskom radiju (danas Radio 101), a od sredine osamdesetih kao stručni suradnik za kazališnu kulturu u Kulturno-prosvjetnom saboru Hrvatske. Od sredine devedesetih do danas radi kao autorica i urednica nakladničke djelatnosti Hrvatske matice iseljenika. Od 1995. do 2000. bila je novinarka i urednica rubrike Kultura u prilogu Dom i svijet, koji je izlazio u sklopu inozemnog izdanja *Večernjeg lista*. U časopisima, zbornicima i srodnim publikacijama u Hrvatskoj i inozemstvu objavila je više stotina članaka, prikaza i feljtona na hrvatskom i engleskom jeziku iz područja kulture te jednu monografiju s područja kulture i nakladništva hrvatskog iseljenništva. Uredila je 35 knjiga i 11 godišnjaka Hrvatske matice iseljenika. Stalna je suradnica Hrvatskog radija, a u emisiji *Hrvatima izvan domovine* od 1995. do 2010. godine objavila je stotine eseja i osvrtu na književna i publicistička djela građana hrvatskog podrijetla iz tridesetak zemalja svijeta.

Walter Vori LALIĆ. Rođen je u Zapadnoj Australiji, a školovao se u Splitu. Diplomirao je na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, magistrirao na Sveučilištu Zapadne Australije u Perthu. Godine 2004. doktorirao je na University of Technology u Sydneyju disertacijom *Ethnic community capital: The development of ethnic social infrastructure in Sydney*. Njegovi znanstveni interesi su: problematika transnacionalnog prostora, etničke kolektivne akcije, povratak iseljenika i generacijske smjene. Profesor je na Sveučilištu Macquarie u Sydneyju.

Rebeka MESARIĆ ŽABČIĆ. Godine 2005. doktorirala je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomatsku akademiju MVPEI-a završila je 2008. godine. Zaposlena je u Institutu za migracije i narodnosti u Zagrebu i većinom se bavi istraživanjima vezanima uz hrvatske iseljenike. Od 2002. do 2005. godine koordinirala je međunarodni projekt Migration and Intercultural Relations-Challenge for European Schools Today, Comenius 2-3 Inservice Training Course. Istodobno je u Bruxellesu bila glavna evaluatorica projekta. Od 2005. do 2008. godine s kolegicom iz Instituta koordinirala je međunarodni projekt Learning Migration. Godine 2002. bila je znanstveno-istraživački stipendist Istraživačkog vijeća (Research Council) iz Osla na Sveučilištu u Stavangeru u Norveškoj. Višegodišnja je članica Hrvatskoga geografskog društva (HGD) iz Zagreba, Matice hrvatske, Hrvatskog gradišćansko-hrvatskog društva (HGH), Austrijskog kulturnog foruma, Alliance for Responsible, Plural and United World iz Pariza, EDRN-a (European Diaspora Research Network), Hrvatskoga svjet-

○ autorima

skog sabora i AIESEE-a (Association Internationale D'etudes du Sud-Est Européen). Sudjelovala je na mnogim međunarodnim i domaćim znanstvenim skupovima te objavila niz stručnih i znanstvenih radova. Predstavljala je Republiku Hrvatsku na Globalnom forumu o migracijama u Manili 2008. i u Ateni 2009. godine. Predaje na studiju povijesti Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu.

Zvonimir MILAS (Litterata d.o.o.), povratnik iz Austrije.

Artur NALIS bio je istaknut član hrvatske iseljeničke zajednice u Australiji i dugogodišnji tajnik Instituta za hrvatski jezik u Melbourneu.

Marina PERIĆ KASELJ. Godine 1998. diplomirala je na Odsjeku za sociologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Poslijediplomski znanstveni studij Komparativna politika završila je na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu obranom magistarske disertacije *Obrasci transformacije identiteta hrvatskih iseljenika u Čileu*. Doktorirala je na Odsjeku za etnologiju i kulturu antropologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu obranom disertacije *Komparativni prikaz transformacije identiteta hrvatskih iseljenika u Čileu i Argentini*. Od 1999. zaposlena je u Institutu za migracije i narodnosti. Područje njezina istraživanja su hrvatsko iseljeničtvo i hrvatske prekomorske migracije te identitet hrvatskih iseljeničkih zajednica u Europi i svijetu.

Adolf POLEGUBIĆ (Šibenik, 1962.). Diplomirao je filozofiju i teologiju na Franjevačkoj visokoj bogosloviji u Makarskoj (1982.—1983.) i Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1984.—1988.). Godine 1997. doktorirao je teologiju na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Beču. Više je godina radio kao novinar u *Glasi Koncila*. Od 2002. glavni je urednik lista hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj *Živa zajednica*, koji objavljuje Hrvatski dušobrižnički ured u Frankfurtu na Majni.

Božo SKOKO. Docent je na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, gdje vodi kolegije iz odnosa s javnošću. Područja njegovih znanstvenih istraživanja su odnosi s javnošću, međunarodni odnosi, komuniciranje i mediji te problematika nacionalnog identiteta i imidža. Doktorirao je i magistrirao međunarodne odnose na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu. Usavršavao se u zemlji i inozemstvu u području odnosa s javnošću i upravljanja komuniciranjem. Jedan je od vodećih hrvatskih stručnjaka za odnose s javnošću kojima se — pored teorije — bavi i u praksi. Kao direktor, a kasnije savjetnik, agencije za odnose s javnošću Millenium promocija vodio je brojne projekte i kampanje odnosa s javnošću te savjetovao menadžere, političke dužnosnike, korporacije i institucije u Hrvatskoj i susjednim zemljama, uključujući Delegaciju Europske komisije u Hrvatskoj. Prije ulaska u svijet znanosti i odnosa s javnošću (2000.) bavio se novinarstvom. Među ostalim radio je kao novinar i urednik na Hrvatskoj televiziji te kao dopisnik Federalne televizije u Sarajevu i hrvatskog programa Radio New Yorka. Kao novinar godinama se bavio problematikom hrvatskog iseljeničtva, a kao student nagrađen je 1998. Rektorovom nagradom za rad *Uloga američkih Hrvata u odnosima SAD-a prema Hrvatskoj*. Objavio je sljedeće knjige: *Hrvatska i susjedi — Kako Hrvatsku doživljavaju u Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori, Makedoniji, Sloveniji i Srbiji* (AGM, Zagreb, 2010.); *Država kao brend — upravljanje nacionalnim identitetom* (Matica hrvatska, Zagreb, 2009.); *Hrvatska — identitet, image, promocija* (Školska knjiga, Zagreb, 2004. i 2005.) te *Priručnik za razumijevanje odnosa s javnošću* (Millenium promocija, Zagreb, 2006.).

- Marin SOPTA** (Široki Brijeg, 1950.). Diplomirao je 1985. na Sveučilištu York u Torontu, a na Sveučilištu Toronto završio poslijediplomski studij iz područja Educational Administration. Godine 2012. doktorirao je na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu. Od 1987. do 1993. na Centennial Collegeu u Torontu predavao je kolegij Multiculturalism in Canada, a od 1991. do 1994. godine obavljao i dužnost izvršnog direktora članu parlamenta provincije Ontarija. Nakon povratka u Republiku Hrvatsku obnašao je dužnost direktora Hrvatskog centra za strategijska istraživanja te organizirao nekoliko međunarodnih konferencija na temu europske sigurnosti, euroatlantskih integracija, NATO-a, hrvatskog iseljništva i Bosne i Hercegovine nakon Daytonu. Autor je i koautor više knjiga, zbornika radova i publikacija o hrvatskom iseljništvu.
- Vlado ŠAKIĆ**. Rođen 1954. godine u Studencima kod Imotskog. Diplomirao je psihologiju 1979. godine, magistrirao 1982. godine, a doktorirao 1991. godine. Redoviti je profesor i znanstveni savjetnik u trajnom zvanju. Od 1992. godine zaposlen je u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar. Bio je predsjednik Osnivačkog odbora Instituta društvenih znanosti Ivo Pilar, jedan od osnivača Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu, utemeljitelj Studija psihologije na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu te član Povjerenstva za osnivanje Hrvatskog katoličkog sveučilišta u Zagrebu. Ravnatelj je Instituta društvenih znanosti Ivo Pilar od 1998. godine. Objavio je pet znanstvenih knjiga, jednu knjigu eseja iz područja političke psihologije te stotinjak znanstvenih i stručnih radova. Bio je voditelj 23 nacionalna projekta, jednog međunarodnog projekta te konzultant u 20 znanstvenih projekata. Sudjelovao je na sedamdesetak međunarodnih i domaćih znanstvenih skupova, plenarnih i pozvanih predavanja te organizirao osam međunarodnih i petnaest domaćih znanstvenih skupova. Osnivač je dvaju znanstvenih časopisa te član redakcija većeg broja znanstvenih časopisa. Dobitnik je više nagrada i priznanja za znanstvenu i stručnu djelatnost: Godišnje nagrade »Ramiro Bujas« Hrvatskoga psihološkog društva za afirmaciju psihologije; nagrade Hrvatskoga penološkog društva za znanstveni i stručni rad; nagrade Ministarstva obrane i Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta RH za znanstveni doprinos unapređenju obrane Republike Hrvatske. Dobitnik je utemeljiteljskih medalja i povelja Instituta Pilar i Hrvatskih studija. Odlikovan je spomenicom Domovinskog rata.
- Stjepan ŠULEK** (Dubrovčan kraj Velikog Trgovišća, 1933.). Bio je novinar-suradnik u katoličkom tjedniku *Die Furche* (1962.—1965.) i pri njemačkim radiopostajama Deutschland Funk (1962.—1965.) i Deutsche Welle (1977.—1992.) u Kölnu te urednik časopisa *Chroatische Berichte* od godine 1978. do prestanka njegova izlazenja 1990., gdje je surađivao pod pseudonimom Krunoslav Sigetić. Godine 1992. bio je suradnik za kulturu i šport pri Veleposlanstvu Republike Hrvatske u Njemačkoj. U Zagreb se vratio 2001. godine.
- Ivan TEPEŠ** (Zagreb, 1980.). Godine 2004. završio studij povijesti i etnologije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a od 2008. doktorand je na poslijediplomskom doktorskom studiju povijesti na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu. Prijavio je doktorsku disertaciju *Političko djelovanje HSS-a u iseljništvu od 1945. do 1990. godine*.
- Danijel VOJAK** (Zagreb, 1980.). Na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 2003. godine diplomirao je povijest, 2006. stekao je magisterij znanosti, a 2011. i doktorat znanosti na polju povijesti. Od 2008. godine radi kao asistent-znanstveni novak na znanstvenom projektu *Manjine u Hrvatskoj i Hrvati u okolnim zemljama: povijesni identiti-*

○ autorima

teti u Institutu društvenih znanosti »Ivo Pilar«. Uz proučavanje povijesti i kulture Roma u Hrvatskoj, proučava povijest Samobora i sjeverozapadne Hrvatske te iseljništva.

Jure VUJIĆ. Diplomata, pravnik i politolog. Bavi se geopolitikom i geostrategijom. Diplomirao je pravo na Pariškom sveučilištu prava, društvenih i gospodarskih znanosti (Paris II). Autor je nekoliko knjiga: *Fragments geopolitičke misli* (ITG, Zagreb, 2004.), *Intelektualni terorizam — eretički brevijar* (Hasanbegović, Zagreb, 2007.), *Hrvatska i Mediteran — geopolitički aspekti* (Diplomatska akademija MVPEI-ja, 2008.; na francuskom jeziku *L'Ailleurs européen* u izdanju Avatareditions, Pariz). U hrvatskim i međunarodnim znanstvenim časopisima objavio stotinjak znanstvenih članaka iz područja geopolitike, sociologije i filozofije. Suradnik je Međunarodne geopolitičke alijanse i francuskih časopisa *Krisis*, *Elements*, *Au fil de l'Épée*, *Eurasia*, *Geostrategie*, *Infoguerre* itd. Trenutačno je zaposlen kao pročelnik Odjela za politologiju Matice hrvatske. Autor je knjige *Rat svjetova: Euroazijanizam protiv Atlantizma* (2012.).

Nikolina VUKOJEVIĆ (ISG savjetovanje d.o.o.). Povratnica iz Njemačke.

Zdenka WEBER (Varaždin, 1950.). Diplomirala je njemački i engleski jezik na Filozofskom fakultetu i muzikologiju na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Doktorirala je na Sveučilištu Sorbonne u Parizu disertacijom *Recepcija glazbe Claudea Debussyja u Hrvatskoj* (Matica hrvatska je taj doktorat objavila 1995. godine kao knjigu *Impresionizam u hrvatskoj glazbi*). Predavala je povijest glazbe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, Pedagoškom fakultetu u Osijeku i na Visokoj glazbenoj školi »Hanns Eisler« u Berlinu. Osim toga, radila je u Njemačkoj operi u Berlinu, a od 1997. godine je zaposlena u Ministarstvu vanjskih poslova i europskih integracija Republike Hrvatske sa zvanjem ministra savjetnika. Kontinuirano se bavi glazbenom publicistikom i znanstvenim radom. Objavljuje u Hrvatskoj i inozemstvu, a sudjelovala je i na nizu međunarodnih znanstvenih skupova. Odlikovana je »Hrvatskim pleterom« i »Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića«, a 2004. godine je primila francusko odličje »Vitez umjetnosti i književnosti«.